Στέρνα.

Περί Ανθίμου Κομνηνού (του εκ Σηλυβρίας)

κατά πληροφορίας του εκ Κεφαλληνίας Ευλογίου Αγιοπαυλίτου, προϊσταμένου τότε εν Αγίω Όρει Μονής του Αγίου Παύλου.

Αθήναι 12/3/25.

Ο Άνθιμος Κομνηνός ήτο ανάστημα της Μονής Αγίου Παύλου. Γέροντάς του ήτο ο τότε προϊστάμενος της Μονής αρχιμανδρίτης, όστις βραδύτερον επάκτωσεν (ενοικίασεν διά λογαριασμόν του) κτήματα της Μονής εν Μολδοβλαχία. Η Μονή ήτο τότε ιδιόρρυθμος· δεν είχε ηγούμενον, αλλά προϊστάμενον.

Μετά τον θάνατον του γέροντός του ο Άνθιμος εγένετο και αυτός αρχιμανδρίτης και τον διεδέχθη και εις την προϊσταμενίαν και εις την πάκτωσιν των εν Μολδοβλαχία κτημάτων της Μονής. Έμεινε πα-ραμένων εκεί πολλά έτη. Κατά χρονικά όμως διαστήματα επέστρεφεν εις το Άγιον Όρος. Έκτισε διάφορα οικήματα, βρύσεις και οικοδομήματα εν τη Μονή πολλά των οποίων φέρουσι το όνομά του ~~και~~ σήμερον τιμάται με το όνομα του τελευταίου κτίτορος. Ο Άνθιμος έκτισεν επίσης οικίαν και εν Στέρνα της Γάνου και Χώρας η οποία εχρησίμευσεν ως Μετόχιον της Μονής και η οποία βραδύτερον εδόθη

νὰ ἀδειάσῃ εἰς τὴν Κοινότητα ὑπὲρ τῆς Σχολῆς — Καὶ διηγέρθη ἡ δίκη, ἐπειδὴ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀνθίμου δὲν ἐπεζήτει.

Ὁ Ἄνθιμος κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως ἐμονάσθη εἰς τὴν Μονὴν τοῦ ἁγίου Παύλου καὶ μετέβη εἰς τὰ ἐν Μολδοβλαχίᾳ κτήματα ὅπου καὶ ἀπέθανεν.

Ἦτο μεταξὺ τοῦ Ἀνθίμου Κομνηνοῦ καὶ τοῦ προγενεστέρου αὐτοῦ Ἰωάννου Κομνηνοῦ τοῦ καὶ Ἐπισκόπου Δρύστρας, ὅστις καὶ Προσκυνητάρι[illegible] συνέγραψεν τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἄγνωστον — Ὁ τελευταῖος οὗτος ἤκμασεν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς 18ης ἑκατονταετηρίδος.

Τοῦ Ἀνθίμου Κομνηνοῦ ὑπάρχει ἐλαιογραφία [illegible] [illegible] ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Μονῆς

Ἄνθιμος Κομνηνὸς ἐκ Σηλυβρίας

Σημείωμα περὶ τοῦ μακαρίτου ἀρχιμανδρίτου [illegible] τῆς ἐν ἁγίῳ ὄρει ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Παύλου κυρίου Ἀνθίμου Κομνηνοῦ τοῦ ἐκ Σηλυβρίας.

Οὗτος ἐγεννήθη ἐν Σηλυβρίᾳ τῷ 1762. εἰσῆλθε δὲ εἰς τὴν Μονὴν Ἁγίου Παύλου περὶ τοῦ ἔτους 1787, βραδύτερον δὲ ἀναδειχθεὶς Προϊστάμενος διετέλεσεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἡγούμενος τοῦ ἐν Μολδοβλαχίᾳ μετοχίου τῆς Μονῆς ἐκπεμφθεὶς καὶ τῇ εὐνοίᾳ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε΄ καὶ τοῦ μεγάλου διερμηνέως καὶ κατόπιν ἡγεμόνος Μολδαυίας Μιχαὴλ Σούτσου, ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν Μονὴν περὶ τὸ 1816. ἐπεμελήθη χάριν ἀσφαλείας αὐτῆς ἀνοικοδομήσας τὰ δοκεῖα τῆς δυτικῆς πλευρᾶς, τὴν μεσημβρινὴν μετὰ τοῦ πύργου, τὸ ἀνατολικὸν τεῖχος καὶ τὸ κωδωνοστάσιον τῆς Μονῆς (σημειωτέον ὅτι τὰ κτίρια ταῦτα κατεστράφησαν ὑπὸ τῆς πυρκαϊᾶς τοῦ 1902), ὡς καὶ τὸ ἐν Καρυαῖς ἀντιπροσωπεῖον αὐτῆς, ἔθηκε δὲ καὶ τὰς βάσεις τοῦ νέου ὡραίου καθολικοῦ (= κεντρικοῦ) Ναοῦ, ἐπλούτισε τὴν Μονὴν καὶ τὸν ναὸν διὰ σκευῶν καὶ ἱερῶν ἀμφίων, ἠγόρασε γαίας ἐν Κασσάνδρᾳ —τὸ μετόχιον Κρομμύδι— καὶ ἐν Θάσῳ ἐλαιῶνας —εἰς χωρίον Σωτῆρος—, καὶ ἐν γένει ἐδείχθη ἀναμορφωτὴς αὐτῆς, ἐξασφαλίσας καὶ διὰ σιγιλλίων ἐγγράφων τὰ ὅρια τῆς Μονῆς καὶ πολλῶν κτημάτων αὐτῆς. Ἐκ φόβου δὲ ἕνεκεν τῶν ἐπαναστατικῶν κινημάτων τοῦ 1820. ἀπεχώρησεν ἐκ τῆς Μονῆς μεταβὰς εἰς Βουκουρέστιον ἔνθα καὶ ἐτελεύτησεν κατὰ Ἰανουάριον τοῦ ἔτους 1828. Εἰκὼν αὐτοῦ —ἐλαιογραφία— εὑρίσκεται ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἡγουμενείου τῆς Μονῆς καὶ τοιχογραφία ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ κυριακοῦ ναοῦ τῆς ἱερ. Νέας Σκήτης τοῦ Ἁγίου Παύλου, καὶ τὸ ὄνομά του εἰς πολλὰ κτίρια καὶ βρύσεις. — Ἀθῆναι Μάρτιος τοῦ 1925.

† Εὐλόγιος [illegible] Προηγούμενος